

© Editura EIKON

București, Calea Giulești 333, sector 6,
cod poștal 031310, România

Difuzare / distribuție carte: tel/fax: 021 348 14 74
mobil: 0733 131 145, 0728 084 802
e-mail: difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: tel: 021 348 14 74
mobil: 0728 084 802, 0733 131 145
e-mail: contact@edituraeikon.ro
web: librariaeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de Consiliul Național
al Cercetării Științifice din Învățământul Superior (CNCSIS)

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BRATTBERG, FREDRIK

Eterna Întoarcere / Fredrik Brattberg ; trad. de Ioan Ardelean ;
pref. de Fredrik Brattberg. - București : Eikon, 2022

ISBN 978-606-49-0768-4

I. Ardelean, Ioan (trad.)

821.113.5

Foto copertă: Ioan Ardelean

DTP: Mihăiță Stroe

Editor: Valentin Ajder

Fredrik Brattberg

ETERNA ÎNTOARCERE

Traducerea de
Ioan Ardelean

Prefață de
Fredrik Brattberg

E I K O N

București, 2022

Marele Ea și Marele El sunt pulverizați cu un jet foarte mare de clor.

Marele El: La naiba... La naiba...

Marele Ea: Nu pot...

Marele El: Dumnezeu...

Marele Ea: Nu pot respira. Ajutor.

Marele El: Ajutor. Eu... Eu...

Marele Ea: Ajutor. Ajutor. Eu... Eu...

Marele El și Marele Ea mor.

Sfârșit

CUPRINS

Prefață 5

Eterna întoarcere 9

Călătorie de iarnă 79

Virus-a fugue 157

I

Mama și tata

Scena: camera de zi, bucătăria, o fereastră, ușa de la intrare, o altă ușa care dă în dormitorul părinților și ușa de la dormitorul lui Gustav. Tata stă în fața ferestrei și privește afară. Arată neîngrîjit, iar mama este pe canapea, tricotează și se uită la televizor.

Mama

Tricotez! Dar de ce și pentru cine tricotez, nici eu nu știu? Nu mai am pe nimeni. Și... De ce să mă deranjez să tricotez pentru tine. Tu nu mai ai grijă de nimic. Înainte te preocupa felul în care arătai, în care te îmbrăcai, acum..., nici măcar nu te deranjezi să arunci lucrurile murdare în mașina de spălat. De ce nu vii să stai lângă mine? De ce nu vrei să-mi ții companie?

Tata

Mă uit la câinele vecinilor. Iar a scăpat afară!

Mama

Nu știu dacă va fi un pulover sau altceva. Eu doar tricotez. Întruna tricotez... tricotez...

Tata

Atunci când îți cumperi câine ar trebui să ai grijă de el. Este chiar atât de dificil să-l ții în lesă?

Mama

Vino și stai lângă mine, pe canapea.

Tata

Unele persoane nu ar trebui să aibă câine. Gândește-te doar dacă nu se joacă, nu vorbesc cu el și mai mult decât atât nici măcar nu ies afară după el să-l caute.

Tata privește pe fereastră pentru o lungă perioadă de timp. Mama este din ce în ce mai îngrijorată. Nu-i place că tata este la fereastră și urmărește câinele vecinilor.

Ce așteaptă? Să se întoarcă de unul singur și să stea în fața ușii să latre!

Mama

Ar trebui tu să mergi și să ai grijă de el. Hai! Du-te, prinde-l și înapoiază-l vecinilor.

Tata

Da'asta nu-i treaba mea! Pot și ei să aibă grijă de propriul lor câine. Nu?

Mama

Dacă te deranjează atât de mult, am vrut să spun.

Tata

Nu! Am destul de multe griji pe cap.

Pauză!

Mama

Vino și așază-te aici lângă mine.

Tata

Uite! Acum se joacă pe șosea. Poate să vină o mașină și să-l accidenteze.

Mama

Mi-ai promis că te oprești din asta și nu mai stai la fereastră.

Tata

Privesc doar... la câinele vecinilor.

Mama

Mereu îți imaginezi că vezi ceva, dar de fapt tu nu vezi nicio dată nimic. Știi că asta mă îngrijorează și nu-mi place.

Tata

Este chiar atât de dificil să-ți ții câinele în lesă?

Pauză.

Se vede ceva în depărtare. O mașină! Vine pe strada noastră.

Mama

Sunt sigură că merge la Pedersen.

Tata

Nu, nu merge la Pedersen. Vino să vezi.

Mama

Ar putea fi oricine.

Tata

Vino să vezi când îți spun. Pe strada noastră, nu are nimeni mașină ca asta și nu se oprește la Pedersen. Vine spre noi!?

Mama se ridică de pe canapea și merge la fereastră.

Mama

Exaltată. Pare că se îndreaptă spre noi.

Tata

Nu încapă nicio îndoială. Vine înspre noi.

Mama

De obicei noi nu primim vizitatori, atât de târziu, seara.

Tata Este el! Mama

Doamne Dumnezeule! Imaginează-ți! Imaginează-ți! Dacă este el... Întoarce?!

Tata

Nu, nu întoarce.

Mama

Întoarce mașina pe alea noastră. Probabil au făcut un viraj greșit.

Tata

Încă nu e sigur. Ba da!

Da, întoarce. Poate au făcut un viraj greșit.

Mama

Nu mai pot, nu mai rezist așa. Mereu îți imaginezi că vezi ceva, dar de fapt tu nu vezi niciodată nimic. Este doar o mașină normală. Înțelege? Cineva care vine în vizită la altcineva. Cineva care-și întoarce mașina pe alea noastră. De ce nu poți și tu să înțelegești asta? Eu nu mai pot, nu mai rezist așa.

Ai fost în concediu medical pentru o jumătate de an, iar singurul loc unde vrei să stai este aici, la fereastră. Dar, pentru

numele lui Dumnezeu, trebuie să te oprești. Nu te mai las să-ți petreci timpul la fereastră. Eu nu mai pot așa, eu nu mai fac față acestor alarme false.

Gustav este mort!

Pauză.

Cu blândețe. Vreau și eu ca Gustav să aibă un mormânt. Vreau și eu ca Gustav să aibă parte de o înmormântare, pentru ca apoi să putem spune: Gustav e mort. Este singurul mod în care putem merge înainte.

Mama îl îmbrățișează și-l mângâie.

Dragul meu, poți să faci asta pentru mine? Vrei? De dragul meu!

Dintr-odată mama realizează ceea ce a spus. Realizează că a recunoscut faptul că moartea fiului ei este o certitudine. E copleșită și acum ea are nevoie de mângâiere.

Tata

Două luni mai târziu, a fost alocat un loc de mormânt, pentru Gustav. În urma sfatului primit de la un pastor, am rugat prietenii și rudele să aducă la înmormântare obiecte care le aminteau de Gustav. Obiecte mici, pe care să le putem pune în sicriu și să le îngropăm împreună cu Gustav. N-am știut că Gustav a avut atât de mulți prieteni. Sicriul a fost plin până la refuz, și chiar mai mult. Peste tot erau cruci, fotografii și lumânări, obiecte care aminteau de fiul nostru drag.

Mama stă pe canapea și tricotează.

Mama

A doua zi după înmormântare el tot mai stătea la fereastră și-l aștepta pe Gustav. Dar Gustav nu a mai venit.

Vino, dragul meu, și așază-te aici lângă mine.

Tata

Mă uit la câele vecinilor.

Mama

De ce nu vii să stai aici lângă mine, pe canapea?

Tata

Gândește-te doar dacă nu se joacă, nu vorbesc cu el și mai mult decât atât nici măcar nu ies afară după el să-l caute.

Uite! Acum se joacă din nou în stradă.

Mama

Odată cu trecerea timpului, el a stat tot mai puțin în fața ferestrei și treptat am revenit la viața de dinainte.

Vino, dragul meu, și ține-mi de urât.

Tata se așază lângă ea, pe canapea.

Părinții stau pe canapea, la fel ca în scena anterioară. Se aude soneria de la intrare. Mama se ridică, pe îndelete, și merge să deschidă ușa. În ușă apare Gustav. Când mama realizează că este Gustav, încearcă să-l îmbrățișeze, dar cade în genunchi, strângându-i picioarele. Tata vine în fugă și, la vederea fiului, se prăbușește și el la podea, agățându-se de picioarele acestuia. Gustav este un adolescent întârziat. Hainele-i sunt murdare și rupte și arată de parcă n-ar fi mâncat de foarte mult timp. Fața lui este murdară și lacrimile sale fac râuri mici de noroi în josul obrazilor.

Gustav

Se poate... se poate să mănânc și eu ceva?

Gustav rostește această frază, cu ultimele lui puteri, după care se prăbușește la podea. Părinții trebuie să-l ajute și să-l ducă în bucătărie.

Tata

Oh, Doamne, băiatul nostru... dar tu ești...

Mama

Tu ești înfometat!

Tata

Desigur! Sigur că poți mânca ceva!

Mama

Oh, Doamne! Sigur că poți avea ceva de mâncare. Băiețelul nostru! Sigur că poți avea ceva de mâncare.

Tata

Haide să-l ajutăm să meargă în bucătărie.

Mama

Aici. Aici. Să-l așezăm aici.

Îl așază la masa din bucătărie. Tata se așază lângă el, la masă și începe să-i mângâie mâinile, fruntea, fața, tot corpul. Mama se retrage în bucătărie și caută în frigider ceva de mâncare.

Tata

Oh, Gustav! Oh, Doamne, Gustav, Oh, Doamne!

Mama

Dar nu avem nimic... nimic bun.

Tata

Avem carne de oaie.

Mama

Da!